

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 466/2022

24.05.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Радмиле Драгичевић Дичић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Марсела Гогића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 507/20 од 18.10.2021. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 8/22 од 22.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 24.05.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 507/20 од 18.10.2021. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 8/22 од 22.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К 507/20 од 18.10.2021. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци. Истом пресудом је одлучено да трошкови кривичног поступка, сходно члану 264. став 1. у вези члана 261. став 2. КЗ, падају на терет окривљеног, с тим да ће о висини истих суд одлучити посебним решењем, применом члана 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 8/22 од 22.02.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног, адвокат Марсел Гогић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од отпужбе или да исте укине и предмет

врати првостепеном суду на поновно одлучивање, као и да се, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, бранилац позове на седницу већа Врховног касационог суда.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене наводи изнетих у захтеву, нашао:

Указујући на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаном правноснажном пресудом прекорачена оптужба тиме што је првостепени суд окривљеног огласио кривим због кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ, тако што је навео овлашћено лице ПС Стара Пазова да овери неистиниту чињеницу – да је возачка дозвола изгубљена и на тај начин у изреку пресуде додао последицу као битан елемент предметног кривичног дела, која није била садржана у диспозитиву оптужног акта. Прекорачење оптужбе се, према наводима захтева, огледа и у томе што је суд у изреци пресуде изменио и објект радње кривичног дела и то тако што је као јавну исправу означио дупликат возачке дозволе иако су у оптужном акту као јавне исправе били наведени само захтев за издавање дупликата возачке дозволе и захтев за издавање нове возачке дозволе.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП, прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе, садржане у поднесној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Из цитиране законске одредбе произлази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истовестности дела.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела који је дат у оптужном акту додавањем нове радње извршења односно веће криминалне воље окривљеног, на који начин се погоршава његов положај у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

По налажењу Врховног касационог суда, побијаном правноснажном пресудом није прекорачена оптужба, односно није повређен ни објективни, а ни субјективни идентитет оптужбе, с обзиром на то да је оптужним актом окривљеном стављено на терет извршење кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ, због ког кривичног дела је и оглашен кривим, при чему се чињенични опис дела у изреци пресуде не разликује од чињеничног описа дела у оптужном акту у погледу битних обележја предметног кривичног дела.

Према чињеничном опису дела датом у диспозитиву оптужног предлога надлежног јавног тужиоца окривљени је у време и на месту означеним у оптужном акту, способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, свестан свога дела и хтео његово извршење, довођењем у заблуду навео надлежни орган ПС Стара Пазова и то референта групе за управне послове да у јавној исправи – захтеву за издавање дупликата возачке дозволе и захтеву за издавање нове возачке дозволе, овери штогод неистинито што може да служи као доказ у правном саобраћају на тај начин што је у ПС Стара Пазова поднео наведене захтеве наводећи да је изгубио возачку дозволу дана 10.02.2019. године у ТЦ „Сити“ у Старој Пазови, што није тачно, јер му је возачка дозвола одузета дана 25.04.2017. године приликом ступања на издржавање казне затвора у КПЗ Сремска Митровица, које захтеве је референт ПС Стара Пазова примила и пријем истих потврдила својим потписом, те је на основу наведених захтева израђен дупликат возачке дозволе на име окривљеног, при чему је био свестан забрањености дела.

По оцени овога суда, из наведеног чињеничног описа дела у диспозитиву оптужног акта произлази да је надлежни државни орган – референт групе за послове Управе ПС Стара Пазова под утицајем заблуде у коју је доведен радњама окривљеног оверио у јавној исправи неистиниту чињеницу која може да служи као доказ у правном саобраћају да је возачка дозвола изгубљена и да је на основу поднетих захтева окривљеног за издавање дупликата возачке дозволе и за издавање нове возачке дозволе израђен дупликат возачке дозволе на име окривљеног, тако да, по оцени овога суда, такав чињенични опис дела обухвата како последицу предметног кривичног дела тако и дупликат возачке дозволе као јавну исправу и објект извршења дела, које чињенице су означене и у чињеничном опису дела у изреци првостепене пресуде.

Стога, по оцени овога суда, а насупротив наводима захтева браниоца, првостепени суд у изреку пресуде није додао ни последицу нити нови предмет радње извршења кривичног дела, а прецизирањем и другачијом језичком стилизацијом чињеничног описа кривичног дела у изреци пресуде у складу са доказима изведеним на главном претресу и у границама оптужног акта, није прекорачена оптужба.

Следствено изнетом, Врховни касациони суд је наводе захтева браниоца окривљеног којима се указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, оценио као неосноване.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

